

Verhaal van de maand Januari 2011

'onze ezels in de winterkou'

Omdat we een fikse winter hebben, gaat het verhaal van de maand deze keer over winterkou.

Het verhaal is verdeeld in:

- de winter brengt bergen sneeuw
- sneeuwpret
- strooien maar
- ijspegels en sneeuwdaken
- kacheltje warm stoken
- van winter naar lente

De winter brengt bergen sneeuw

omgeving Epen

De afgelopen maand is de winter zowaar in onze nek gesprongen. Plotseling gingen we over van een relatief zacht herfstweertje naar echte winterkou. Onze ezels waren eigenlijk al langzaam aan gewend geraakt aan al die modder in de wei.

Maar plotseling werd het allemaal gehuld in een pracht van een witte deken. Gossie wat zag het Limburgs Heuvellandschap er prachtig uit, zelfs wij zelf vonden het wel op buitenland lijken.

Met deze hoeveelheden sneeuw, kwam de sneeuwpret, de sneeuwpop in de wei, het sneeuwfort werd er bij gebouwd, de slee kwam van de zolder, en goed ingepakt konden we lekker met de hond wandelen in de sneeuw.

Wat idyllisch zou je denken? Ja dat is het ook, als je niet met de auto weg moest, en je geen dieren hebt die er last van hebben, dan leek het winterlandschap wel echt op een sprookje, zo mooi.

Ondanks dat we allemaal al erg hebben genoten van deze pracht en praal, hebben we ook veel extra zorgen voor de ezeltjes en extra werk gehad vanwege de sneeuw en de winterkou.

En dan ineens lijkt het mooie niet altijd op te wegen tegen de onpraktische kant van de sneeuw.

Toch als je wat inventief probeert te zijn, en je de tijd er voor neemt, verloopt de tijd van ezels in de winterkou, ook goed.

omgeving Mechelen

omgeving Wijlre

Sneeuw pret

roetsj de wei af op de slee

winterwandelen met Quin

Er zoveel sneeuw gevallen, dat vraagt om sneeuwpret...en niet alleen bij ons. Onze jongste spruit Fellow, heeft natuurlijk nog nooit sneeuw gezien. Dus voor hem was het een feest van ontdekken en ervaren wat dat witte spul nu allemaal was.

Al gauw had Lisa zich te taak als grote 'zus' heel goed op zich genomen, en Fellow de leuke kanten van de sneeuw laten zien.

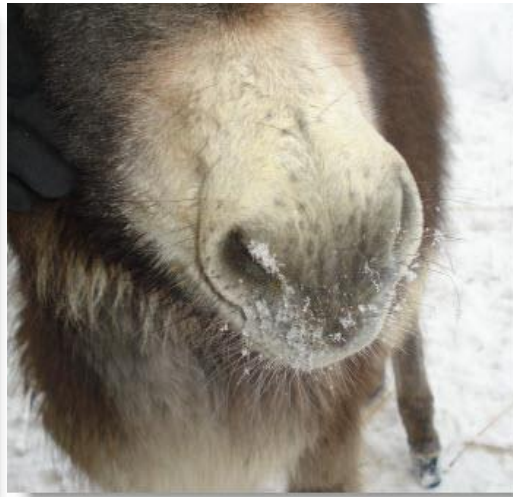
Kijk je kunt je snuit erin steken, en dan lijkt het erop dat je poedersuiker op je lippen hebt hangen. En dan maar aflikken, jummie. Maar nog meer pret hadden die twee deugnieten, toen ze me zagen komen met de sneeuwschep. Terwijl Roncette rustig op de klinkers bleef staan, om te kijken wat er allemaal gaande was. Deden Lisa en Fellow steeds weer een stapje dichterbij, toen ik een loop pad voor hun aan het scheppen was. Ze maakten er dankbaar gebruik van alle drie, maar Lisa en Fellow maakten er al snel een racebaan van. Dat was pas echte sneeuwpret vonden die twee. Achter elkaar aan rennen, uitschuiven, door rennen, uit de bocht vliegen, en in de dikke laag sneeuw van wel bijna een halve meter terecht komen, en maar rennen

en gekken achter elkaar aan.

Het was een pracht om te zien, dat ze zoveel lol hadden, je kon ze bijna zien en horen lachen. Maar ondanks al die pret en lol, maakten wij ons toch vaak zorgen om de gladdigheid van al die sneeuw en ijs.

sneeuwsnuit Lisa

sneeuwsnuit Fellow

Strooien maar

paden in de sneeuw graven en strooien maar

Dat er elke ochtend nog voor het ontbijt de sneeuwschep in handen werd genomen, was geen ramp. Maar die ijslaag die kregen we niet fatsoenlijk weg, en dat gaf wel problemen. Af en toe een valpartij, maar ook een keer een fikse uitschuiver van Roncette, maakte ons wel bezorgd, en wensten we al stiekem dat de lente zou komen. Toch moesten de winterproblemen opgelost worden.

Het scheppen alleen was gewoon weg niet voldoende, en strooien met zout is niet zo geweldig voor dierenvoetjes.

Gelukkig konden we een strooi granulaat vinden, dat gingen we graag uitproberen.

Het mooie van granulaat is, dat het kleine soort kleiachtige bolletjes zijn, en dus een natuurlijk product. Dit kan geen schade aanrichten aan de tegels, of tuin/wei, maar nog belangrijker niet aan dierenvoetjes! Het nadeel van dit spulletje is, dat de sneeuw of het ijs er niet van wegsmelten, zoals bij zout.... Nee jammer, maar het blijft er op liggen, je kan het gedeeltelijk erin trappen, maar het levert een super goeie antislip op! En dat was het belangrijkste doel, geen geroetsj, en geglij meer.

Geen Blij-dat-ik-Glij-in-de-Wei momenten meer voor ons en onze ezeltjes.

Nou ik kan wel zeggen, dat ik graag de zak granulaat in mijn armen nam, en ik strooide het rond, alsof de boeren van vroeger, die hun land inzaaien.

Wat waren we er blij mee, dat het een mooie anti slip laag achterliet, zowel op de klinkers, als in de stal, en op het racepad van Lisa en Fellow.

IJspegels en sneeuwdaken

ijspegels bungelen aan het staldak

Een bijkomstig probleem van de sneeuw en winterkoude is het dikke hoeveelheid sneeuw op de daken. Als de temperatuur weer even boven nul komt, en de dagen zich aanmelden met dooi, ben ik er niet rouwig om. Maar de dikke lagen ijs en sneeuw op de daken schuiven langzaam richting rand en dakgoot. Dit levert ook zeer onwenselijke situaties ook. De ijspegels die aan de dak hangen te bungelen, zijn al van aardige lengte en dikte, dat is prachtig om te zien, maar je moet er niet aandenken, dat ze naar beneden storten, daar waar onze ezeltjes lopen.

Tot nu toe heeft het gelukkig geen problemen opgeleverd. En kunnen ijspegels er makkelijk van afgestoten worden met een bezemsteel, of uitschuifbare snoeistok.

De bergen sneeuw op de daken is een ander verhaal, daar kun je zo makkelijk nog niet bij.

Kacheltje warm stoken

kerst ezeltjes eten hooi

De winterkou bracht natuurlijk niet alleen maar sneeuw en ijs, maar ook kou, soms fikse kou door de wind die erbij kwam, soms redelijk milde winterkou. Maar winter en kou, betekent ook dat onze ezeltjes hun lijfjes warm moeten houden.

En ze kunnen alleen maar met behulp van ons, de benodigde voerhoeveelheden binnen krijgen, en zo hun kacheltje warm stoken.

Al zijn ezels dan bikkels van nature, ze hebben uiteraard wel een basis nodig, nu er niks eetbaars meer te vinden is in de winter.

Ons trio krijgt naast onbeperkt stro, natuurlijk enkele plakken lekker geurig hooi, en ik moet zeggen, dat gaat er goed in. Ook Fellow die hapt al aardig wat weg, en vaart er goed bij. Soms neemt ie nog een slokje melk bij mams, maar ook hij staat in de rij als het muesli tijd is. Ze staan dan te dringen om

bij hun bakjes te kunnen, om hun handjevol muesli lekker smakken en smakelijk naar binnen te happen.
In deze winterkou krijgen ze natuurlijk ook wel extra wortels, lekker vitamientje en lekker knabbelen.

Van winter naar lente

fruitwei is skipiste geworden

De winter brengt ook voor een stukje verveling met zich mee. Onze ezeltjes kunnen nu helaas niet meer de fruit wei in, omdat bergje op ligt. Vanwege veiligheid (slipgevaar!) en de dikke laag sneeuw, kunnen ze niet meer naar boven. Het tussenhek hebben we daarom dichtgedaan, zo kunnen ze nog wel achter de schuur en in hun extra schuilhokje komen, en daar op en neer lopen.

Om de tijd de doden, worden ze bij ons regelmatig op andere plekken gevoerd met hooi. Zodat er afwisseling is. En ook het hooi net biedt een mooi tijdverdrijf op, dat is lekker lang knabbelen. Soms een tak van de wilg, dat geeft ook weer afwisseling.

Speeltjes zijn ook aanwezig, maar het valt me op, dat ze er niet zoveel interesse in hebben. Soms wordt er eens met een bal gerold met de snuit, maar de laag sneeuw bemoeilijkt dit ook te erg.

leuk zo'n sneeuwschep

Wel interessant om bezig te blijven vinden ze de drinkemmer als die leeg is, de kruiwagen die buiten staat (het liefst vol mest en dan omduwen), en natuurlijk een bezem of (sneeuw)schep die ik net even uit mijn handen moet zetten. De handschoenen van het vrouwtje zijn ook zeer geliefd! De banen van leeggescheppte sneeuwpaden, probeer ik te veranderen, of te vermeerderen, zodat ze ook daar steeds een uitdaging en afwisseling in vinden. Daar maken ze alle drie gretig gebruik van. Zo moeten we samen met en voor onze ezeltjes, de wintertijd maar wat aangenamer en makkelijker mee maken. En verstrijkt de tijd van zelf, tot dat de lente zich weer aan kondigt. We hopen dat iedereen veilig en zonder valpartijen van de winter naar de lente kan gaan. Uiteraard zijn aanvullende tips voor de winter ezeltjes altijd van harte welkom.

Lol, kruiwagentje omduwen!

Van winter naarlente

